

Avis" siger følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse, om Forholdene her i Landet: „Vi har Penge nok, vi har Klæder nok, og vi har Føde nok til alle her i vort lille Samfund. Derfor maa ingen lide Nød“. Det er en stor Sandhed. Vi har Penge nok, vi har Føde nok, og vi har Klæder nok; ingen behøver at lide Nød. Det ærede Medlem har fuldstændig Ret deri. Men hvis den Sandhed, der gemmes i disse faa Linier, gennemstrømede det høje Folketing, vilde det stemme for den Bestemmelse i Forslaget, hvorved Staten tilpligtes at give et ringe Tilskud til de sultne Børn.

N. Jensen: Jeg er ikke enig med den højtærede Minister i, at det skulde være rigtigt at forandre Forslagets § 2. Det Spørgsmaal, som omhandles her, er Lærernes Pligt. Det er, som sagt fra anden Side, efter alvorlige Overvejelser, at man er gaaet til at paalægge Lærerne denne Indberetningspligt, og jeg tror, vi er enige om at gøre det baade af Hensyn til Børnene og af Hensyn til Lærerne. Det er sikkert, at ingen kender Børnene bedre end den Lærer eller Lærerinde, der daglig har med dem at gøre. Det er lige saa sikkert, at Læreren staar langt mere frit og sikkert, naar det er paalagt ham som Pligt at gøre Indberetning, end naar det kun er hans Ret. Man kan godt tænke sig det Tilfælde, at en Lærer med Hensyn til dette Spørgsmaal er af en noget anden Mening end Kommunalbestyrelsen, og saa er der ingen Tvivl om, at han staar meget mere sikkert, naar det er hans Pligt at gøre Indberetning, end naar det kun er hans Ret.

Naar jeg ikke har kunnet gaa med til Statstilskuddet, er det, fordi jeg mener, at det Sted, hvor man rettest skal søge at yde Børnene fuld Ernæring, er og bliver Hjemmet. Vi kommer vistnok alle til at indrømme, at mange Kommunalbestyrelser er saa humane, at de søger paa bedste Maade at afhjælpe al Nød netop i Hjemmene, saa der af den Grund ikke bliver Trang til Skolebespisning. Jeg finder det ikke forsvareligt, at de, der gør alt muligt for at afhjælpe den virkelige Nød, saa der ikke bliver Trang til Skolebespisning, skal yde Bidrag til Kommunalbestyrelser, der er saa karrige mod Hjemmene, at der af denne Aarsag bliver Trang til en saadan Bespisning.

Markvorsen: Da den ærede Ordfører har anført overfor mig, at de københavnske Lærere var meget villige til at give Kom-

munalbestyrelsen de forlangte Oplysninger, skal jeg gøre ham opmærksom paa, at de vistnok gør det frivilligt, og jeg tror, man tager meget fejl, dersom man mener, at Lærerne ønsker at have Pligt dertil. Det er netop det afgørende: Naar Lærerne frivilligt kan gøre Indberetning, nærer jeg, som jeg ogsaa sagde før, ikke mindste Tvivl om, at de paa en eller anden Maade vil give Kommunalbestyrelsen Underretning om underernærede Børn.

Jeg er den højtærede Kultusminister taknemmelig for hans Tilslutning til mine Udtalelser. Han gav tydeligt til Kende, at han ønsker § 2, andet Punktum, affattet paa anden Maade, og efter hans første Udtalelse nærer jeg ikke Tvivl om, at den højtærede Minister betragtede Ændringsforslaget, som det er affattet, med et kritisk Blik og var noget bekymret overfor Lærerne. Jeg er derfor meget taknemmelig for den højtærede Ministers Udtalelser, og efter hans Henstilling til Udvalget, om det ikke mellem anden og tredje Behandling kunde blive enigt om en anden Affattelse af sidste Punktum af § 2, skal jeg herved tage Underænderingsforslaget under Nr. 2 tilbage.

Første Viceformand (Stauning): Underænderingsforslaget under Nr. 2 til Ænderingsforslag Nr. 1 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

P. Th. Nielsen: Den ærede Ordfører gjorde gældende, at i de Kommuner, hvor der var megen Fattigdom, fandtes ved Siden af megen Rigdom, og deri har han ganske sikkert Ret. Men netop naar det er Tilfældet, synes jeg, det maa være rigtigt at forpligte de Kommuner, hvor den megen Rigdom findes, til at bære den Udgift, der fremkaldes ved, at fattige Folks Børn i disse Kommuner skal have Skolebespisning; og jeg synes, at dette maa være en Grund for den ærede Ordfører til at anbefale at stemme for det Underænderingsforslag, som et Mindretal har stillet under Nr. 3. Jeg finder det nemlig ganske urimeligt, at disse Kommuner med lave Skatteprocenter skal kunne paaføre andre Kommuner, som har højere Skatteprocenter, en Byrde. Der foreligger paa vore Pladser en Fortegnelse over Skatteprocenter eller Ligningsprocenter i Købstæder og Landkommuner. Deraf ses det f. Eks., at Lyngby, som er en af de Kommuner, hvor man har indført Skolebespisning, har en Ligningsprocent af 3,5, men i Ringkøbing Amt finder man Kommuner med en Ligningsprocent af indtil 15. Lyngby